

РЕШЕНИЕ

№ 5651

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **7857** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №27575 от 12.09.2019г. на Б. Т. И., [ЕГН], чрез адв. П. К. Решение от 17.12.2018г., постановено по НАХД № 9064 по описа за 2017г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 23-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 652 от 03.02.2017г., издадено от зам. началника на Митница Столична, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30 217,30 лева на основание чл. 126 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и на основание чл. 126, ал. 1 ЗАДС е отнето в полза на Държавата 14088 литра нефтено масло и 9300литра газьол.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Касаторът счита, че при съставянето на НП е допуснато нарушение по чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като липсва описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Твърди, че СРС не е обсъдил всички наведени в жалбата възражения и е постановил акт, базиран единствено на обстоятелствата, изложени от АНО. Излага се твърдение за недоказаност на вмененото нарушение и неправилно ангажирана

отговорност на посоченото като санкционирано лице в НП – Б. И.. Навеждат се основания за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли, съдът да отмени решението на СРС и да отмени НП.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът Б. И. се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – Териториална Дирекция Югозападна при Агенция Митници (правоприемник на Митница Столична), чрез процесуалния си представител юрк. Я. оспорва жалбата на основания, подробно изложени в писмени бележки от 28.09.2020г. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Прави възражение за прекомерност на претендираното от касатора адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Г. счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и моли да бъде оставено в сила.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 25.05.2016 г. е извършена проверка на товарен автомобил- автоцистерна. Водачът на същия бил Б. И.. Осъществявайки дейността си по проверка и контрол свидетелят В. в присъствието на водача, поискал от него да представи данъчни документи, касаещи превозваната стока - същата била подробно описана от свидетеля в съставения Протокол за извършена проверка от дата 25.05.2016г. и съставен по-късно АУАН. Товарният автомобил бил ескортиран до склад на АМ, където били взети проби от съдовете и били съставени протоколи за вземане на проба. Иззет бил като веществено доказателство автоцистерна с изготвен за целта протокол. Пробите били изпратени за анализи в ЦМЛ. Съобразно заключението на експертизата иззетите проби представляват нефтопродукт-нефтено масло. Посочено било и тегловото съдържание на сярата, непревишаващо 0,001 %.

На 15.06.2016г. с молба до Митница Столична [фирма] посочило, че оформянето, попълването и подпечатването на придружаващите стоката документи е извършено от водача на автоцистерната – Б. И. без знанието и в присъствие на служител на фирмата отговарящ за тази дейност. С молбата са представени и комплект документи.

На 25.08.2016г. на жалбоподателя е съставен АУАН за нарушение на чл. 126 от ЗАДС.

Въз основа на него при идентична фактическа обосновка и правна квалификация на възприетото нарушение било издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че НП е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП детайлно са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение на чл. 126 от ЗАДС, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Така постановеното решение е правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 129-ти състав.

Съгласно чл. 126 ЗАДС лице, което произвежда, държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лв. Приложимостта на посочената норма се обуславя от установяване на факта, че съответното лице държи акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, установяването на обстоятелството на наличието на акцизни стоки, и установяване на обстоятелството, че акцизните стоки са държани без документ, удостоверяващ плащане, начисляване или обезпечаване на акциз.

Със събраните по делото доказателства по несъмнен начин е било установено, че изпитаните проби, взети от автоцистерна с ДК [рег.номер на МПС] /A8562EE са нефтопродукти – нефтено масло, в което преобладават неароматните съставки, отговарящи на характеристиките на "тежки масла" – „газъл" с тегловно съдържание на сярата, ненадвишаващо 0, 001 тегловни %. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗАДС продуктите с код по КН 2710 19 43 са енергийни продукти и като такива представляват по същността си акцизни стоки по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗАДС и на основание чл. 32, ал. 1, т. 3 от ЗАДС подлежат на облагане с акциз.

Неоснователни са възраженията на касатора, за допуснати процесуални нарушения, тъй като липсвало яснота кое действие от изброените в чл. 126, ал. 1 от ЗАДС е извършил нарушителя. В НП изрично е посочено, че И. „държи“ в автоцистерна акцизна стока. Правилно е установено от първостепенния съд държането на акцизните стоки без съответния документ, което е осъществено именно от касатора в

настоящото производство. Неоснователни са наведените доводи за неправилно е ангажирана отговорност на И.. Фактическият състав на нарушението се осъществява само с държането на акцизна стока без съответния данъчен документ. Самото държане на акцизни стоки без документ, който да удостовери плащане, начисляване или обезпечаване на акциза е достатъчно основание за ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора. Държането като изпълнително деяние е трайно състояние на фактическа власт, упражнявана върху определена вещ. Последното е осъществено независимо от собствеността, предназначението, пазенето или начина на съхранение на вещите. За да е налице държане не е необходимо физическо съприкосновение на дееца с вещта. Достатъчно е да има необезпокоявана възможност за достъп до вещите, за надзор над тях и за разпореждане с тези вещи. В случая, това е осъществено посредством посоченото в НП превозно средство и съответно И. е осъществил фактическата власт върху процесната вещ. Няма значение дали горивото е било за лични нужди, за продажба или за нужди на [фирма]. В чл. 126 от ЗАДС изчерпателно са изброени формите на изпълнителното деяние, една от които е "държи", т. е. не е необходимо намереното гориво да е било превозвано или продавано. Предвид изложеното, въпросът за собствеността на превозното средство, в който е държано процесното количество акцизни стоки е неотноситим към предмета на спора.

Неоснователно е твърдението, че в случая не са увредени фискалните интереси, поради това, че акцизът е бил внесен при освобождаване на горивото. Данъчните документи удостоверяващи плащането, начисляването и обезпечаването на акциз, следва да придружават самата акцизна стока, което в случая не е сторено. Наложено административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 126 от ЗАДС, предвиждаща че глобата, е в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. В случая се касае за значително количество гориво, като извършеното нарушение е накърнило обществените отношения, касаещи съхранението на акцизни стоки, които винаги са свързани със засилен контрол, поради което не може да се приеме наличието на маловажен случай.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане от страна на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. При съобразяване на разпоредбата на чл. 63, ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащане на правната помощ, както и действителната фактическа и правна сложност на делото, определи същите в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.12.2018г., постановено по НАХД № 9064 по описа за 2017г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав.

ОСЪЖДА Б. Т. И., [ЕГН] да заплати на Териториална Дирекция Югозападна при Агенция Митници направените разноски пред касационната инстанция в размер на 80

/осемдесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: